

Karmaık Bir Süreç, Net Görev

Türkiye siyasi anlamda hareketli ve bir o kadar da karmaık günler geçiriyor. Türkiye'nin göbekten baımlı oldu u emperyalist merkezler, kendilerinin bölge ve dünyadaki yeniden paylaım ve "düzenleme" stratejileri temelinde, Türkiye'yi de yeniden formatlama ihtiyacı duyular. Seksenli yılların sonu, doksanslı yılların baında, Sovyetler Birli i ve Dünya Sosyalist Sistemi çerçevesinde gerçekle tirilen kar ı-devrim sonrası, ba ta ABD olmak üzere emperyalist merkezler "tek kutuplu dünya" söylemi ile yıllardır hazır olan planlarını çekmecedan çıkardılar. Süreç istedikleri gibi geli medi. 11 Eylül 2001 Dünya Ticaret Merkezi senaryosu ile süreç yeni bir itki sa ladılar.

AKP'nin kurulması ve kısa zamanda demagojik takiyeye yöntemleri ile ülkede etkin bir parti konumuna gelmesi sürecin kendi içinde yeniden düzenlenmesinin ülkemiz açısından sonucudur.

AKP bir ittifak partisi olarak ABD emperyalistlerinin yüzde bin deste i ve sa ladı olanaklar ile kuruldu. Ba ta Erdoğan olmak üzere, kadroları orada e itildi, maddi ve teknik tüm olanaklar sunuldu. Türkiye politikası yeniden formatlandı. Yazımızın konusu olmamakla birlikte, elde edilen bu "ba arı" ve kısa sürede sa lanan bu "gücün" kendi içinde ta idı ı farklılıklar ve çeli kiler sonucunda ittifak bozuldu. Kendi içlerinde bir güç sava ına dönü tü. Bu kurguları geli tiren emperyalist strateji merkezlerinin kendileri açısından dahi olsa her zaman do ru manevralar yapma yeteneklerinin olmadı ına bir kez daha ahit olduk. Tabiri caiz ise Türkiye'deki ta eronları birbirlerini yediler, kar ılıklı olarak kirlili çama ırlarını ortaya döktüler ve bir birlerini yok etme mücadelesine girdiler. Bu süreç devam ediyor.

En ba ta emperyalizmin ve yerli ta eronlarının hesaba katamadı ı bir dinamizm bu süreç içinde güçlendi. Türkiye'de, genelde emperyalist merkezlerin bu politikalarına, özeldde ise AKP'ye kar ı geni bir halk muhalefeti oldu tu. Ve bu muhalefet kendisini ilk defa CHP ve MHP'de ifade etmedi. Temelinde Kürt halkının özgürlük mücadelesi olan ve süreç içinde Türkiye'nin anti-emperyalist, anti-fa ist demokrasi güçlerinin önemli bir bölümü ile birle en bir muhalif güç oldu tu. Anti-kapitalist nitelikte olan bu güç kendini HDP'de ifade etti. Bir anlamda Türkiye'nin ulusal demokratik güçleri bir ittifak oldu turdular. Bu gücün daha da büyümesi ve geni lmesi gündemde oldu u ve emperyalizmin ta eronu AKP iktidarının, dolayısıyla devlet yapısının gelece ini tehdit edece i egemen güçler tarafından tespit edildi inden dolayı AKP iktidarı, devletin tüm kurum ve kurulu ları ile birlikte Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nın barı , demokrasi, emek, özgürlük ve sosyalizm güçlerine sava açtı mı tır.

Burada yapılması gereken tespit, emperyalizmin planlarının, dolayısıyla AKP iktidarının tehlikeye girmiş olmasıdır. AKP'nin devlet ile birlikte bir bütün olarak bu saldırıların sebebinin onun güçlü olmasından de il, konumlarının savunma kaygısı oldu unun görülmesi gere idir. Devletin saldırısı çok yönlü geli yiyor. Bir yandan ana vuru u Kürt halkının özgürlük güçlerine ve sindirmek amacıyla Kürt halkına yöneliyor, adeta intikam alıyor; di er yandan Türkiye i çi sınıfı hareketinin devrimci güçleri ve bu iki güç ile dayanı ma içinde olan tüm barı ve demokrasi güçlerini yıldırmaı hedefliyor. Türk halkının Kürt halkı ile olan dayanı masını, Kürt halkının ise

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 1 Eylül 2015 Tarihli Bildirisi

Türkiye Komünist Partisi'nin 95. Kurulu Yıldönümü çi Sınıfımıza, Emekçi Halklarımıza Kutlu Olsun !

Yolda lar, Arkada lar, çi Sınıfımız, Dostlarımız, Halklarımız.

Türkiye Komünist Partisi - TKP, 10 Eylül 1920 tarihinde, Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin etkileri ve Ulusal Kurtulu Sava ımızın ate leri içinde do du. TKP, Türkiye'nin en eski, en deneyimli ve en genç partisidir.

Kemalist Burjuvazi, ngiliz emperyalistleri anla ıp Ulusal Kurtulu Sava ını yarıda kesmeseydi, Anadolu ve Trakya halkları, TKP ve onun ba la ıkları öncülü ünde Ulusal Kurtulu Sava ını emperyalizmin ülkemizdeki tüm kalıntıları yok edilene kadar sürdürecekti ve Ulusal Kurtulu Sava ını, i çi sınıfımızın, emekçi halklarımızın, toplumsal kurtulu mücadelesi ile taçlandıracaktı.

Emperyalist güçler, Rusya'da 1917 yılında Çarlı ın yıkılmasını ve halkların özgürle mesini sa layan Lenin önderli indeki Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin, Türkiye halkları üzerindeki olumlu etkisini gördü. Ulusal Kurtulu Sava ında, emperyalistlere kar ı Mustafa Kemal'e en fazla silah ve maddi destek sa layan genç Sovyet Cumhuriyeti idi.

ngiliz emperyalistleri ile uzla an Kemalist burjuvazi, bu geli menin gere ini yerine getirmek için önce TKP'ye saldırdı. O'nu yok etmeye çalı tı. 28-29 Ocak 1921 gecesi TKP'nin ilk Merkez Komitesi üyelerini, Genel Ba kanımız Mustafa Suphi ve genel Sekreterimiz Ethem Nejat yolda lar dahil, kalle bir suikast planı ile Karadeniz'de bo durarak katletti. 12 Eylül 1922 tarihinde ise partimizi yasakladı. TKP o gün bu gündür yasaklıdır.

TKP, stanbul'un i çi yataklarında, tütün ve demiryolu i çilerinin, Adana'da pamuk tarlalarında tarım emekçilerinin ve tekstil fabrikalarında çalı an dokuma i çilerin, Trabzon'da, Rize'de liman i çilerinin, Diyarbakır'da, Erzurum'da yoksul ve topraksız tarım emekçilerinin ba rında do mu tur. stanbul ve Ankara'da aydınların ve memurların, Selanik, zmir ve Bursa'da i çi ve emekçilerin, Sibiryaya ve Kafkasya'daki sava esirlerinin, Berlin'de, Paris'te ö renim gören aydınların omuzlarında yükselmiş tir.

TKP tarihi, soru turmalar, i kenceler, tutuklamalar, sürgünler ve siyasi cinayetler tarihidir. Burjuvazi, her dönemde komünistlerden korkmu tur. gücünü, eme ini, ya antısını ili ne kadar sömürdü ü i çi sınıfının, emekçi halkların bilinçlenmesini, örgütlenmesini, ayaklanmasını, kendisine yönelik en büyük tehlike görmü tür. Onun için sürekli TKP'ye saldırmı tır ve yasal çalı masına engel olmu tur.

TKP, 1920 yılında kurulu unda neyi amaç edinmiş se, bugün de aynı amaçlar için mücadele etmektedir. Sadece i gücünü satarak ya amını sürdürebilen i çi sınıfı üzerindeki emek sömürüsünü ortadan kaldırmak; üretim araçları üzerindeki özel mülkiyete son vermek, tüm üretim araçlarının i çi sınıfının, emekçi halkların toplumsal mülkiyetinde olmasını sa lamak; i çi sınıfının ve halkların yararına planlı merkezi adil bir ekonomik sistemi oturtmak; renginden, dilinden, inancından dolayı sömürülen ve ezilen ulusların ve halkların özgürlüklerini sa lamak ancak ve ancak i çi sınıfının politik iktidarının tesisi ile mümkündür.

Metal, tekstil, maden, in aat, tersane, depo, petrol ve kimya i çilerinin ekonomik hak mücadelelerinde, i çi direni lerinde sonuç almaları; Kürt halkını inkar temelinde yürütülen imha politikalarının bo a çıkarılması; Alevi, Ermeni, Asuri-Süryani, Rum, Ezidi toplumlarının inanç ve kültürlerini özgürce icra edebilmeleri; Burjuva iktidarlarının soygun, rü vet ve talan politikalarına son verilmesi; Gençlerin, kadınların, farklı cinsiyetlerin e it haklı ve özgür olmaları; i çi sınıfının, Kürt halkının ve di er halkların özgürle mesi; Ülkede ve bölgede barı nın, payla ım sava larının yerini alması için TKP saflarında birle in.

TKP, Türk- slam maskeli, emperyalizmin i birlikçisi, tekelci burjuvazinin temsilcisi Erdoğan ve partisi AKP'nin ömrünün tamamlandı ını tespit ediyor. ktidarın uyguladı ı tüm baskı, terör ve yasaklamalar çaresizli in i aretidir. Barı , demokrasi, emek, özgürlük ve sosyalizm güçlerinin; Türkiye çi Sınıfının Devrimci Hareketi ile Kürt Özgürlük ve Demokrasi Hareketi'nin birlikteli i temelinde en geni ulusal demokratik güçlerin önünde ciddi olanaklar vardır. Sosyalizme açılacak Anti-Emperyalist Demokratik Halk ktidarı bir hayal de ildir. Bu süreç do ru de erlendirilirse sonuç alıcı olacaktır. Gerek parlamenter, gerekse de belirleyici olacak olan parlamento dı ı yı nsal mücadelenin geli tirilip direni e yükseltilmesi mümkündür. TKP, i çi sınıfının Marksçı-Leninçi öncü politik örgütü olarak 95. ya ında görev ba ındadır.

Ya asın Marksizm-Leninizm !

Ya asın Proletarya Enternasyonalizmi !

Ya asın Türkiye Komünist Partisi !

Türkiye Komünist Partisi, Merkez Komitesi, 1 Eylül 2015

Lenin Kö esi

Barı Sorunu

Sosyalistler için acil (immediate) bir eylem programı olarak barı sorunu ve onunla ilgili kili olarak barı koulları sorunu, evrensel bir ilgi görüyor. Sorunu, alı ilagelen küçük-burjuva ulusal görü açısından de il, ama gerçekten proleterce ve enternasyonalist açıdan ortaya koyma çabalarından ötürü Berner Tagwacht'a ükran borçluyuz. n° 73'te ("Friedenssehnsucht"), barı özlemi olan Alman sosyal-demokratların, junker hükümetinin siyasetiyle ilgili kiye kesmelerine (sich lossagen) ait ba yazı notu mükemmeldi. Yolda A.P.'nin, barı sorununu küçük-burjuva görü açısından çözümlemek için bo u bo una u ra an "aciz laf cambazlarının kendini be emni davranı ları"na (Wichtigtuerei machtloser Schönredner) yöneltti i saldırı da (n° 73 ve 75) mükemmeldi.

Bu sorunun sosyalistler tarafından nasıl sunulması gerekti ini görelim. Barı sloganı, ya belli barı koullarına ba lı olarak ya da herhangi bir ko ula ba lı olmaksızın, belli bir tür barı için de il, ama genel olarak ko ulsuz barı (Frieden ohne weiteres) olarak öne sürülebilir. İkinci durumda, açıkça görüldü ü gibi, slogan yalnızca sosyalist olmamakla kalmıyor, aynı zamanda içerik ve anlamdan da tümünden yoksun bulunuyor. İnsanların ço u, kesinlikle, genel olarak barı tan yanadır; Kitchener, Joffre, Hindenburg ve Kanlı Nikola da bunlar arasındadır, çünkü her biri sava ın sona ermesini istiyor. Ama güçlük urada ki, herbirinin öne sürdü ü barı ko ulları, emperyalist (yani öteki halkları ezici ve ya malayıcı) ve "kendi" ulusunun yararına olan ko ullardır. Birbirine kar it olan iki sınıfı, iki siyasal çizgiyi, en farklı eyleri "birle tirici" bir formül yardımıyla uzla tırma amacını güden de il, ama yı ınların, propaganda ve uyarma yoluyla, sosyalizmle kapitalizm (emperyalizm) arasındaki uzla maz farklılı ı görebilmelerini sa layacak sloganlar ortaya atılmalıdır.

Sözü sürdürüelim: Farklı ülkelerin sosyalistleri, belli barı esasları üzerinde birle tirilebilirler mi? E er bu olursa, söz konusu esaslar, ko u kusuz, bütün ulusların kendi kaderlerini tayin hakkının tanınmasını ve her türlü "toprak ilhaki"nın, yani kendi kaderini tayin hakkını ihlal edici giri imlerin reddini de içermelidir. Ne var ki, e er kendi kaderini tayin hakkını yalnızca bazı uluslar için kabul ederseniz, o zaman belli bazı ulusların ayrıcalıklarını savunuyor olursunuz, yani siz bir ulusalcı ve emperyalistsiniz, sosyalist de ilsiniz, demektir. Yok e er bu hak bütün uluslar için tanınıyorsa, o zaman örne in yalnızca Belçika'yla yetinemezsiniz; hem Avrupa'daki (Britanya'da rlandalılar, Nice'de talyanlar, Almanya'da Danimarkalılar, Rusya nüfusunun yüzde 57'si, vb.) hem Avrupa'nın dı ındaki ulusları, yani bütün sömürgeleri, bütün ezilen halkları dikkate

almanız gerekir. Yolda A. P. onları bize çok iyi anımsatmı tır. Britanya, Fransa ve Almanya'nın toplam nüfusu yüzelli milyon kadardır. Oysa onların baskı altında tuttu u sömürgelerdeki toplam nüfus dört yüz milyonun üzerindedir. Emperyalist sava ın, yani kapitalistlerin çıkarı için giri ilen sava ın özü, sava ın salt yeni ulusları ezme, sömürgeleri kesip-biçip yeme amacıyla yürütülüyor olmasında de il, ama onun yanı sıra, dünya nüfusunun ço unlu unu olu turan halkları ezen ileri uluslarca giri ilmi bir sava olmasındır.

Belçika'ya el konmasını haklı bulan ya da bu duruma rıza gösteren Alman sosyal-demokratlar, sosyal-demokrat de ildirler, gerçekte emperyalist ve ulusalcıdır; çünkü Alman burjuvazisinin (ve bir ölçüde Alman i çilerin) Belçikalıları, Alsaslıları, Danimarkalıları, Polonyalıları, Afrikalı zencileri, vb. ezme "hakkını" savunmaktadırlar. Bunlar sosyalist de ildirler, ama ba ka ulusları soymasına yardım etikleri Alman burjuvazisinin hizmetkarıdır. Yalnızca Belçika'nın özgürlü e kavu turulmasını ve zararının kar ılanmasını isteyen Belçikalı sosyalistler de, gerçekte, 15 milyonluk Kongo nüfusunun ya malamayı sürdürecektir ve ba ka ülkelerde üstünlük ve ayrıcalıklar sa layacak olan Belçika burjuvazisinin iste ini savunuyorlar. Belçika burjuvazisinin ba ka ülkelerdeki yatırımları üç milyar frank dolayındadır. Her türlü hile ve düzenbazlı a ba vurarak, bu yatırımların sa ladı ı kârı güven altına almak, "yi it Belçika"nın gerçek "ulusal çıkarı"dır. Bu, Rusya, Britanya, Fransa ve Japonya için daha da geçerlidir.

Bu açıklamalardan çıkan sonuç udur ki, e er ulusların özgürlü ü iste i, belli bazı ülkelerin emperyalizmini ve ulusalcılı ını perdelemek için kullanılan sahte bir istek olmayacaksa, o zaman bu istek bütün halkları, bütün sömürgeleri kapsamalıdır. Ne var ki, bütün ileri ülkelerde devrimler dizisi e li inde olmadıkça, böyle bir istek anlamsızdır. Ayrıca ba arılı bir sosyalist devrim yapılmadıkça bu istek gerçekte tirilemez.

Bu sözler, gittikçe büyüyen halk yı ınlarından gelen barı iste ine sosyalistler ilgisiz kalmalı anlamına mı yorulmalıdır? Asla! çilerin, sınıf bilinci ta ıyan öncüsünün sloganları ba ka bir eydir, yı ınların kendili inden olu an istekleri tamamen ayrı bir ey. Barı özlemi, "özgürlük" sava ı gibi, "ata topraklarının savunulması" gibi burjuva yalanlarına ve kapitalist sınıfın, halk kalabalı ının aklını çelmek için uydurdu u benzer yalanlara kar ı duyulan dü kırıklı ının ba lamakta oldu unu ortaya koyan çok önemli belirtilerden biridir. Sosyalistler bu belirtiyeye çok dikkat etmelidirler. Yı ınların barı arzusundan yararlanmak için her çaba gösterilmelidir. Peki, bu arzudan nasıl

yararlanılacak? Barı sloganını kabullenmek ve yinelemek, "aciz [ve daha kötüsü ço u zaman ikiyüzlü] laf cambazlarının kendini be emni davranı ları"nın te vik edebilir; imdiki hükümetlerin, bugünkü efendi sınıfların -bir devrimler dizisiyle derslerini "almaksızın" (ya da tasfiye edilmeksizin)- demokrasi ve i ç i sınıfı açısından doyurucu bir barı yapabilecek güçte oldukları bo hayaliyle halkı aldatabilir. Hiç bir ey, böyle bir aldatmadan daha tehlikeli de ildir. Hiç bir ey i çileri bundan daha fazla aldatamaz; hiç bir ey, i çilere, kapitalizmle sosyalizm arasında derin çeli kiler olmadı ı yollu yanı inancı bundan daha fazla a ılayamaz; kapitalist köleli i hiçbir ey, bu aldatmadan daha iyi süsleyip-püsleyemez. Hayır! Biz barı arzusunu, halkın barı tan bekledi i yararın bir dizi devrimlere ba vurmaksızın elde edilemeyece ini yı ınlara anlatmak için kullanmalıyız.

Sava ların sona erdirilmesi, uluslar arasında barı , ya maya ve zora son verilmesi -bütün bunlar bizim idealimiz; ama bu ideal, do rudan ve ivedi bir devrim ça rısının e li inde olmazsa, burjuva safsatacılarının yı ınları ayartmasına yarar. Böyle bir propaganda için ortam hazır; böyle bir propaganda için insanın gereksindi i tek ey, devrimci çalı mayı hem do rudan do ruya (hatta ilgili makamlara bilgi aktarmaya varıncaya dek), hem dolaylı olarak önlemeye çalı an oportünistlerle, burjuvazinin dostlarıyla ili i ini kesmektir.

Ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı sloganı, kapitalizmin emperyalist a masıyla ilgili olarak da öne sürülmelidir. Biz, statükodan yana de iliz, büyük sava larda bir kenarda durmak gibi dar kafalıcı bir ütopyaya da inanmıyoruz. Biz, emperyalizme, yani kapitalizme kar ı devrimci bir sava ımdan yanayız. Emperyalizm, sömürgeleri yeniden bölü mek ve uyguladıkları baskıyı artırmak için ba ka ulusları ezen ulusların sava ımını içerir. Bugün, ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı sorununun, ezen ulusların sosyalistlerinin tutumuna ba lı olması, bundan ötürüdür. Ezen ulusun (ngiltere, Fransa, Almanya, Japonya, Rusya, Amerika Birle ik Devletleri, vb.) sosyalisti ezilen ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını tanımıyor ve o hak u runa sava mıyorsa, gerçekte o bir sosyalist de il, bir ovenisttir.

Emperyalizme kar ı içtenlikli ve tutarlı bir sava ımı, ulusal soruna (bugün) dar kafalıcı de il, proleterce bir yakla ımı ancak bu görü sa layabilir. Ulusların, ne türden olursa olsun baskı altında tutulmasıyla sava ma ilkesinin tutarlı biçimde uygulanmasını ancak bu görü sa layabilir. Bu görü , ezen ulusların proletaryasıyla ezilen ulusların proletaryası arasındaki güvensizli i ortadan kaldırır; kapitalizm altında, genel olarak bütün küçük devletler

Yolda lar ! Partimizin 95. Ya ı Kutlu Olsun...

o Mehmet KADIRGA

Partimizin 95. do um gününde sizinle bazı konuları payla mak istiyoruz. Partimiz, tüm likidasyon giri imlerine kar ı gerçekten ya ıyor ve sava ıyor. Bu duruma gelmeyi sa lamak kolay olmadı. Biraz acı olacak ama bazı gerçekleri hatırlamamız gerekiyor. Bunu yapmazsak ve kimi ya anımı lıkları olmamı sayarsak, bastırırsak, onlardan gerekli sonuçları çıkaramayız. Dü ününüz ki, fiilen 1983'de Bilen yolda ın Genel Sekreterlik görevini Haydar Kutlu'ya devretmesi ile ba layan bir likidasyon süreci ya adık. Zararlı bir tümörün insan vücudunu yiyip bitirip çürütmesine benzetebiliriz bunu. Bir kanser hücresi... Likidasyon, kimilerinin iyi niyetle dü ündü ü gibi 1986'da TKP-T P birle mesi, TBKP'nin olu umu, "Ülkeye Dönü " adımları ile ba lamadı. Bu likidasyonu tek ba ına 1985 yılının Mart ayında SBKP Genel Sekreteri olan Mihail Gorbaçov'a da ba lamamak lazım. Bizdeki likidasyon 1983 yılında ba lamı tır ve kar ı-devrimci bir operasyondur. Kimi veri ve ipuçları ortaya çıkmasına ra men henüz tam olarak aydınlatılmamı yanları olmakla beraber operasyonun ana hatları çözümlenmi tir. "Birle me", "Dönü " ve "Gorbaçov etkisi" bunların sonuçlarıdır. Bütünsel bir planın parçalarıdır.

Sonuç itibarıyla, partimizin içindeki hainler, ruhlarını dü mana satanlar, Türkiye Komünist Partisi'ne, 12 Eylül 1980'nin fa ist generallerinin, i birlikçi tekelci burjuvazinin devletin verdi i zarardan daha fazla zarar vermi lerdir. 12 Eylül öncesi ve sonrası cinayetler, tutuklamalar, i kenceler, sürgünler dahi partimizin da ılmasına sebep olamamı , parti örgütlerimiz, tek tek yolda larımız daha büyük bir sınıf kini ve mücadele azmiyle mücadelelerini sürdürmü lerdir. Fa ist baskı ve terör o ularında dahi Partimizi bilinçli olarak likidasyona yönelten MK ve PB'suna ra men bu örgüt yıkılmamı tır. Çok yolda ımız sahipsiz bırakılmı , haksızlı a u ramı , polisın kıramadı ı iradesi zedelenmi , kimisi savrulmu ve apolitikle mi , kimileri ise farklı kulvarlara yönelmi tir. Bu uygulamalar sonucu olu an zaiyat Parti'ye likidasyon kararından daha fazla zarar vermi , çünkü bu yolla yönetim tarafından likide edilen Parti'nin likidasyonuna kar ı duracak, O'nu tekrar aya a kaldırılacak çok önemli kadrolar telef edilmi tir. in bu yanı da bilinçli olarak yürütülen bir süreç olmu tur. "Kanser hücresinin vücudu kemirip bitirmesi" tarifi ile bunu kastediyoruz.

Örgütsel olarak uygulama böyleyken, ideolojik ve politik olarak revizyonist e ilimlerin yaygınla tırılması, "önce Marksizmin, sonra Leninizmin a ılması", "Stalin'in canavar ruhu" çerçevesinde geli tirildi. Leninci Parti lkeleri, Bilimsel Sosyalizmin ilkeleri, Emek-Sermaye çeli kisi tartı lmaya açıldı ve adım adım terk edildi. Reformist, liberal görü ler etkin kılındı ve yukarıdan a a ıya tüm partiye dayatıldı. çı sınıfının varlı ı ve devrimci rolünün inkarına kadar varan bu ideolojik politik plan, örgütsel anlamda da kadroların inançlarını yitirmelerine, o güne kadar yürütülen mücadeleye üphe ile yakla malarına yol açtı. Bu duruma getirilen hiç bir komünist artık komünist olmanın, partili olmanın gereklerini yerine getirecek nitelikte de ildir. Böyle de oldu. Yüzlerce profesyonel kadro, binlerce inanmı sava kan üye, onbinlerce sempatizan sudan çıkı mı balı a döndü. Kimisi bu görü lerin etkisinde kaldı, kimisi ise hayal kırıklı ına u radi.

En alttan en üst organa kadar bütün organları yok edilen, Merkez Komitesi Organı, Radyoları kapatılan, tüm aparatları da ıtılan, bütün üyeleri zehirlenerek ortada bırakılan bir yapı çökertilmi tir. Yıllar içinde yeti en, pratik çalı mada sınanan, Parti Okullarında e itimden geçen, ezici ço unlu u çe itli kereler siyasi polis takibi ile yüz yüze gelen, en insanlık dı ı i kencelere maruz kalan, vurulan, yaralanan, yolda ları kuca ında can veren, yeti mi , sınanmı kadrolar savrulmu tur.

Bu ihaneti hayata geçiren likidatörler sadece Marksizme-Leninizme, Komünizm idelerine inançlarını yitirmiş olsalardı teker teker öz ele tirlenirini yaparak parti yöneticili i ve üyeli inden çekilebilirlerdi. Parti, yoluna onlarsız devam ederdi. Ancak, onlar bu yolu seçmediler. Partiyi yok etme görevlerini yerine getirmek ve bu görevi ba arabilmek için yıllara yayılan bir hazırlık sürdürerek, ideolojik, politik ve örgütsel ko ulla rı adım adım olgunla tırarak, kadroları da bitirerek partiyi tasfiye etme yolunu seçtiler.

Demek ki, ruhunu dü mana satmak, inancını yitirmek böyle bir olguymu ... Varsın olsun. 12 Eylül 1922'de Türkiye Komünist Partisi yasaklandı ı zaman Parti Merkez Komitesi'nin yayınladı ı bildiri de "Burjuvazi bilsin ki, Türkiye i çı sınıfı var oldukça Türkiye Komünist Partisi var olacaktır. Onu yok edemeyeceksiniz." tespiti en do ru tespittir. Bir daha aya a kalkamaması için resmen atomize edilen Parti, çok büyük, onarılması çok zor tahribatlara u ramasına ra men yok edilememi tir.

te yolda lar, bugün bu Partimiz diri kalmı yolda larını, örgütlerini tekrar toparlamayı ba armı , parti temel örgütlerini kurarak, e itim çalı malarını yürüten, fabrikalarda, tersanelerde, bankalarda, atölye ve depolarda komünist hücreler kuran bir düzeye ula mı ise, Merkez Komitesi Organımız ATILIM Haziran 2011'den beri tekrar düzenli yayınlanıyorsa, basın yayın alanında ülke çapında da ıtımı olan kolektif bir ajitator, propagandist ve örgütleyici vazifesi gören bir araca kavu mu sa, bilimsel alanda çalı ma yapan kurumları olu mu sa, parlamentoda temsili olan bir demokratik partinin her düzeyde görev alan bile ni olunmu sa, yerel halk meclislerinde semt semt, mahalle mahalle belirleyici katkı sa layan çalı malar gerçekten tirebiliyorsa... Türkiye Komünist Partisi aya a kalkmı , likidasyonu a mı , ya ıyor ve sava ıyor demektir.

Yolda lar, gelinen bu a amaya kolay ula ılmadı. Bir kuyumcu hassasiyeti ile çalı arak, sabırla, inançla, bazen dibe vurarak, ama yine o kuyudan çıkarak, yolda lar olarak bir birimize dayanarak, güvenerek bu süreci yürüttük. Yeterli mi ? Kesinlikle hayır ! Ne zaman yapıyor, ne yolda sayıs... Tüm yolda larımız büyük i , küçük i ayırımı yapmaksızın, geceleri gündüzlere katarak, kısıtlı olanaklar ile her yere yeti meye çalı arak görevlerini yerine getiriyorlar. Fakat, tüm bu çalı malar bo a olmuyor. Her gitti imiz yerde, her yaptı ımız görü mede, katıldı ımız her eylemde, toplantıda, forumda yeni ili kiler kuruyoruz, eski yolda larımız ile bulu uyoruz... Kısacası, günden güne ço alıyoruz, çevremiz geni liyor. Mesele sadece eski yolda larımızı yeniden bulmak, geçmi ayrı yıllarda farklılıklarımız olu mu sa, bu ayrılıkların giderilmesi için saatlerce konu mak de il. Asıl mesele, genç, kadın ve erkek yeni yolda lar ile tanı mak, i yerlerinde yeni görev almı sendikacılar ile, üniversite ö rencileri ile tanı mak. Politikaya ilgi duyuyor olup da var olan yapılar içinde aradı ının kar ılı ını bulamayanlar ile ilgilenmek. Türkiye Komünist Partisi oldu unu zannedip etrafında toplandıkları, çalı malarını katıldıkları olu umlarda hayal kırıklı ına u rayan ve ayrılan genç kadın ve erkeklere TKP'yi, programını, ilkelerini anlatmak, likidatörleri, provokatörleri, revizyonist ve oportünistleri de ifre etmek. "Komünistim" demekle komünist olunamayaca ını anlatmak.

Eski yolda larımızın bir kısmının ya anan süreçlerin etkisiyle de i mi oldu unu ya adık. TKP'ye inanç ve ba lılı ını, Marksizm-Leninizm'e, Komünizm idealine sıkı sıkıya ba lı kalmı yolda lar bize güç verdi. Tabii ki, ya lar ilerlemi , ya am biçimleri de i mi , çoluk çocuk, torun sahibi olunmu . Yolda ların ya amında ba ka önemler, öncelikler yer etmi . Bunu bazen yadırgıyoruz. Ancak hakkımız yok. Yine de partiye ve ideallerimize ba lılı ını koruyabilmi se, her bir yolda ımız bizim için altın de erinden daha fazla de erlidir. Demek ki o yolda ımızın bugün katkısı da o kadar olabilecek, ama bir katkısı olacak. Deneyimi ile, ya adıkları ile, bilgisi ve ili kileri ile, do al çevresi ile bu davaya katkısı olacak.

Partimizin çalı malarına en fazla ihtiyaç duyulan yolda lar, kadro niteli inde, gecesini gündüzüne katan, ba ka hiç bir önceli i olmayan, sürekli okuyan, geli meleri izleyen, yorumlayan, eylemlere, etkinliklere aksatmadan katılan, e itim düzeyini geli tiren yolda lardır. Nazım Hikmet yolda ımızın o anlamlı iirinde tespit etti i gibi;

*"Komünistler, bir çift sözüm var size:
ister devlet ba ında olun, ister zindanda,
ister sıra neferi, ister parti katibi,
Lenin girebilmeli, her zaman, her mekanda
i inize, evinize, bütün ömrünüzü
kendi i i, öz evi, kendi ömrüymü gibi."*

Karma İk... (1. sayfadan devam)

Türkiye'nin demokratikleşmesi için Türkiye barışı ve demokrasi güçleri ile olan ve sürekli gelişen birlikteliğini en hızlı şekilde hedefliyor. Amacına ulaşmak için, birleştirebilir ve söz konusu tüm güçleri birleştirebilir olarak temsil konumunda olan HDP'yi sisteme entegre etmek, bu süreçte de bölme ve parçalamayı hedefliyor.

Sürecin karma ikili tam da bu noktada. 7 Haziran 2015 seçimlerinin iradesini yok sayan, her tür yasa dışı yöntemleri kullanarak iktidarı korumaya ve diktatörlüğü pekiştirmeye çalışarak bir güç, özünde zayıflama ve doğrudan yoldan darbe yere yıkılmaya yüz tutmuş veya en azından daha da güçlenerek diktatörlüğü kurumsallaştırma tehlikesiyle yüz yüze gelmiş bir güçtür. Onu bu köşeye sıkıştırma yeteneğini göstermiş olan Kürt Özgürlük Hareketi ve Türkiye İşçi Sınıfı Hareketinin Devrimci Güçlerinin, en geniş Barış ve Demokrasi Güçlerinin desteğini alan ittifakı şimdi daha da güçlenerek, devletin oyunlarına gelmeden genişlemek ve ezilen, sömürülen geniş halk yığınlarını kucaklamak zorundadır. Parlamento temsil ancak söz konusu ilerici, devrimci güçlerin parlamentodaki temsilini geliştirecekleri güçlü halk hareketleri, yığınlar mücadelesiyle sonuç alıcı olabilir. Nasıl ki bu geniş muhalefet gücü, binlerce can verilerle, yıllar süren zorlu sınıflar mücadelesi ve özgürlük mücadelelerinin sonucunda HDP'de vücut bulmuşsa, mücadelenin bundan sonraki süreçleri de bu niteliğiyle belirleyici olacaktır. Sadece parlamentarizme hapsolmuş bir çalışmaya bu süreçte belirlenemez. Bugün bu süreci Türkiye Kürdistanında halkın imhaya karşı direnişi, işçi sınıfının fabrikalardaki direnişi, gençlerin, kadınların barış kavgalarını, Fıratın doğusunda ve batısında yerel Halk Meclislerinin, işçi Meclislerinin, Barış Meclislerinin gelişimi ve bütün bu faaliyetlerin koordinasyonu belirleyecektir. Bu birleştirebilir, yığınlar gücüdür, gerçekleştirebilir 1 Kasım seçimlerine yansıtacak olan ve seçimler gerçekleştiremezse de daha da gelişmesi gereken.

AKP iktidarı varlık-yokluk mücadelesi veriyor, dolayısıyla daha da zayıflayacak ve tarihin çöplüğüne atılacak, yada onlar bu raunda kazanacak ve işçi sınıfının, Kürt halkının, barış, demokrasi, emek, özgürlük ve sosyalizm güçlerinin direnişini ve Anti-empyalist Demokratik Halk İktidarına yürüyüşünü bir süre için daha engelleyecek. Yavaş yavaş bu derece önemlidir. Türkiye Komünist Partisi, bu gerçeklerin ışığında tüm yerellerde en geniş devrimci demokratik güçlerin birleşimini ve eylemlerini geliştirmeye büyük önem veriyor. Partimizin örgütleri, üye, sempatican ve en geniş çevremiz, yavaş yavaş çalışarak her alanda, günlük doğallıkla ilgili kileri içinde çalışmalarının yönünü bu hedefe kilitlemeli, o zaman Halk, işçi ve Barış Meclislerinde semt, mahalle, ilçe, yerel ve il düzeyinde aktif çalışmalarına katılmaları, var olan fabrika ve semt temel örgütlerimize ilaveten, partimizin görüşlerini sadece gazetemizimizden değil, aracılığıyla yığınlara aktarmak değil, bizzat ikili kileri yoluyla örgütlenişini geliştirmek yaymalı ve bu güçlü ittifaka katkısını sunmalıdır. Meclislerin olmadığı alanlarda meclislerin kuruluşuna ve ilgili meclislerin ülke koordinasyonu ile çalışmalarının kurulması görevini üstlenmeli tüm gelişmeleri partiye rapor etmelidirler. HDK ve HDP'de görev almış yoldaşlarımız, bu çalışmalarını daha da güçlendirmeli, HDP çalışmalarını sadece bir seçim çalışması olarak görmemeli, ülkemizin emperyalist boyunduruktan kurtulması ve sosyalizme açılan anti-empyalist halk iktidarının sürekli çalışmasının bir alanı olarak değerlendirilmelidir. Karma ikili gibi gözükse de sadece tirerek değerlendirilmeli, hedefe kilitlenmek her bir komünist için en net görevdir.

Barış Sorunu (2. sayfadan devam)

İçin özgürlük türünden dar kafalılığa bir ütopyadan farklı olarak, sosyalist devrim (yani tam ulusal emetlik için barışlanabilecek tek rejim) için birleştirebilir uluslararası savaşı hazırlar.

Bizim partimizin, yani merkez yönetim kurulu çevresinde toplanan Rus sosyal-demokratların benimsediği görüş budur. Proletaryaya, "barış ulusları ezen hiçbir ulusun özgür olamayacağı"na özetirirken, Marx'ın benimsediği görüş de buydu. Marx, Rlanda'nın Britanya'dan ayrılmasını, bu düğünceyle istemiştir. Bunu, yalnızca Rlandalı işçilerin değil, özellikle Britanyalı işçilerin özgürlük hareketinin yararına görüyordu.

Eğer Britanya sosyalistleri, Rlanda'nın ayrılma hakkını yüce saymaz ve tanımazlarsa, Fransızlar talyan Nice'i için, Almanlar Alsace-Lorraine, Danimarka Schleswig'i ve Polonya için, Ruslar Polonya, Finlandiya, Ukrayna, vb. için ve Polonyalılar Ukrayna için aynı eylem yapmazlarsa, her bütün "büyük" devletlerin, yani büyük soyguncu devletlerin sosyalistleri, sömürgelerin bu hakkını yüce saymazlar, desteklemezlerse, bu, gerçek sosyalist değil, yalnızca emperyalist oldukları içindir. Kendileri, ezen uluslara mensup olan ve ezilen ulusların "kendi kaderlerini tayin hakkı" için savaşımların sosyalist bir siyaset izleyebilecekleri hayalini beslemek gülünçtür.

Sosyalistler, ikiyüzlü laf cambazlarının, demokratik bir barışı olası olarak üzerine söz ve vaatlerle halkı aldatmalarına fırsat vermemeli, her ülkede o ülke hükümetine karşı devrimci bir savaşımlar dizisi verilmedikçe, demokratik barışa uzaktan-yakından benzer bir sonuca varma olasılığı bulunmadığını yığınlarımıza anlatmalıdırlar. Sosyalistler, burjuva siyaset adamlarının, ulusların özgürlüğü üzerine söylemler vererek insanları aldatmalarına fırsat vermemeli, ezen ulusların halk yığınlarına, öteki ulusların ezilmesine yardım ettikleri ve o ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını, yani ayrılma özgürlüğünü tanıyıp yüce tutmadıkları sürece, kendilerinin özgürlüğüne kavuşmayı beklememeleri gerektiğini anlatmalıdırlar. Barış sorunuyla ulusal sorunda, emperyalist siyasetten farklı olarak, bütün ülkelerde güdülecek sosyalist siyaset budur. Bu tutumun, birçok durumda, devlete ihanet cezalandırılan yasalarla uyum maz oldu u, onlara karşı düğünce de doğrudur, ama ezen ulusların hemen hemen tüm sosyalistlerinin utanmazca ihanet ettikleri Basel kararıyla da uyum maz oldu u, ona karşı düğünce de doğrudur.

Seçim, sosyalizmle, Joffre'nin ve Hindenburg'un yaptığı yasalara boyun eğme arasında; devrimci savaşımla, emperyalizm ve kölelik arasında; Orta yol yoktur. Proletaryaya en büyük zararı, "orta yol" siyasetinin ikiyüzlü (ya da duyusuz) mimarları veriyor.

Temmuz-Austos 1915'te yazıldı. İlk kez 1924'te Proletarskaya Revolyutsiya n° 5'te yayınlandı (V.I.LENİN, Tüm Eserler, İngilizce, cilt. 21, s. 290-294.)

Yoldaşlar! (3. sayfadan devam)

Bu alanlarda önemli adımlar attığımızı söyleyebiliriz. Eski deneyli yoldaşlarımız ile yeni genç yoldaşlarımız ve sempaticanlarımızın kaynaşması, uyumu parti çalışmalarımıza önemli katkılar sağlıyor.

Ku kusuz partimiz kadro seçiminde dikkatli davranmak zorunda. "Sütten ağız yanan, yorulmuş üfleterek yerini" misali. Her genç yoldaşımızın komünist ahlak ve disiplin çerçevesinde bir partili olarak yetiştirilmesi zaman alıyor. Genç yoldaşlarımız pratikte sınanıyor. Kendi çevrelerinde ne kadar etkinlik sağladıkları, kaç arkadaşlarını eylemlere, yürüyüşlere, toplantılara getirebildikleri önem arz ediyor. Günümüzün modası olan ve kesinlikle önemini küçümsemeyen imiz sosyal medya ile sınırlı olmayan bir pratik, yığınlar içinde çalışmaları, eylemlerde payı, komünist özelliklerinin gelişiminde belirleyici rol oynuyor.

Her eski yoldaşımız doğrudan doğruya çevresinde komünist olarak tanınıyor, seviliyor, sayılıyor. Yayınlanan bir gazeteden 5-10-15 tane sattığında, gazete okuyucuları ile ilişkileri sürekli sıcak tuttuğunda, onlara gazetede yazılanları anlamalarına yardım edecek tartışmalar geliştirdiğinde, parti çalışmalarına küçümsemeyecek derecede katkı sağlanıyor. Seçim çalışmalarında, sendikal direnişlerde, mahalle forum ve meclislerinde partimizin politikası doğrultusunda attıkları her adım, parti çalışmalarımıza güç katıyor.

Yoldaşlar, biz bu yazımızda, hatta yazılı sohbetimiz olarak nitelendirebileceğimiz bu metinde, ülkede ve yurtdışında parti çalışmalarında karşılaştığımız gerçekleri sizlere genelleştirerek aktarmaya çalıştık. Bu tür deneylerin genelleştirilmesine bazen ihtiyaç oluyor. Partimizin her yeni yoldaşına, her eski yoldaşımızın deneyine gereksinimi var. Bu partimizin öznel gereksinimi de ildir. İşçi sınıfımıza, emekçi halklarımıza karşı üstlendiğimiz sorumluluğumuzun gereğidir. Yeni parti kadroları, parti yönetim organlarında görev alacak yoldaşlar, yerellerde komünist çalışmanın liderliğini ya da geçirdiği zorlukları kızıl bayrağımızı, sınıf düğünümüzün saraylarının burçlarına dikecek kadrolar böyle zorlu, sabırlı ama bir o kadar da onurlu günlük çalışmalar ile yetinecek. Partimiz bu yoldaşlarımızın, kadrolarımızın omuzlarında yükselecek ve Mustafa Süphilerden, Bilen yoldaşlara partimizin kızıl çizgisini ya da geçirecek. Deniz yoldaşlarımızın, bu mücadelede yitirdiğimiz binlerce yoldaşımızın ruhuna canlarını verdikleri bu yüce ideallerimizin bugün yaptıkları çalışmalar ile gerçekleştirecek. O anlamda sorumluluklarımız büyük ve bir o kadar da önemli. Partimizin 95. kuruluş yıldönümü, ister zindanda, ister hala sürgünde ister Kürdistan'da sıcak savaşın içinde, ister Türkiye'nin işçi yatağında bütün sahalarında, kadınlar arasında, gençlik içinde çalışmaları yapan tüm yoldaşlarımızın tekrar kutlu olsun.

Ya asın, dünümüz, bugünümüz, yarınımız... Onurumuz...Türkiye Komünist Partisi.